

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۰/۱۲/۲۹

پوهاند بشیر دودیال

د افغانستان بنکلی خط او میناتورې (درییمه برخه)

په افغانستان کې هنر پالنه اود هنرونو درناوی:

ستر خوشحال بابا فرمایلی دي:

“ که هنر او طالع دواړه راته کېږدی، زه خوشحال به پکې خوښ کړم هنر. ”

افغانستان د راز راز هنرونو کور دی. یواځې لنډی، متلونه، سندرې، ملی ترانې، معماري او اوبدل نه، بلکې تر دې هم زیات، تجسمی بنکلايز آثار، خط او میناتورې هم همدومره د ستاینې وړ وه او ده. په وړوکوالی کې مې یادېږی چې انا مې د اوږو دخټو په کندنو څومره بنکلی انځورونه جوړ کړي وو، ټول په نړۍ خټه جوړ شوی وو. زموږ د کلی په کور کې چې زه به د اوږو رخصتېو کې ورتلم، د تناره پر غاړه انځورونه، په برغولی یې گلان، او پاس په سراچه کې پردیوال کښل شوی میناتور اوس را ته یوه خیالی نړۍ بنکاري چې ساری یې هیڅ ځای نشم موندلای.

(زما پلرنی کلا چې له دريو برخو یې یوه پاتي ده، کین لاسته نړیبلې دیوال باندې دججې پرسر دمیناتور لږ نښې بنکاري،مخه کې د باغ دیوال. هغه سراچه چې دمانې دهنر په کچه، هنرمندانه کتاره یې لرله له خاورو سره خاورې شوي، دغسی یې درواخله ټول وطن)

همدا اوس هم زموږ د ستالف کاشیکاران د خپل هنري جوهر له مخې داوسنی ماشینی تولیداتو په مقایسه بیساری دي، آیا د آقې د پیغلو د هنرمندو گوتو انځورونه به دنړۍ تر ټولو دقیق کمپیوتر او ماشین جوړ کړای شي؟ نه او بیا هم

د پاڼو شمېره: له ۱ تر ۳

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پاڼوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

نه! زموږ د کندهاري غاړو ظرافت چې زموږ د خویندو د زړه په وینو د ستونپه نړیو څوکو او بدل کیري، کوم کمپیوټر یې ډیزاین جوړ کړی؟ د مبارکي روضي انځورونه په دقت وگورئ. د حسيني درنه کورنۍ د خطاطۍ د يو مکتب بنسټ ايښودونکی وو، دخطاط هفت قلمی افغانستان د لاس کار ته به گوته په غاښ شي، دبهزاد بیساری میناتورۍ، دزربفتو رڼومې، دخوست او بدل شوی توکری او شکرونه، ... ټول هغه هنري اثار او بیلکي دي، چې د دغه رنځپلې ولس د پیاوړی نکاوت، هنرخوبنوي، مینې، په ویرجن ماحول کې دنشاط بڅرکي اود دوی د روحی تجلی انعکاس یې بللای شو.

زموږ شاعرانو خپلو اشعارو کې خط او خال ستایلي، یو تجسمی هنر په کلامی هنر کې مزج شوی(دخط او خال شاعری). د هر هیواد هنر او تمدن په بیلابیلو دورانونو کې د هغه هیواد د تاریخی شالید څرگندونه کوي، مور د هنري ایجاداتو ځلیدونکی تاریخ لرو چې په واقعیت کې زموږ د ملی آرشیف یوه برخه جوړوي. زموږ د تاریخ د بیلابیلو وختونو بیلابیل هنرونه د اړونده دورې ټولنیز او فرهنگي حالت رانښيي چې له راز راز لوړو- ژورو سره مخامخ او ډیره لږ برخه یې مور ته راپاتې(لکه پورتنی کلا). د هری دوری د هنرونو کتنه او څیړنه خپلی خپلی بڼیګنی لری، په دې کې یو یې د هرات دمیناتورۍ سبک دی چې د دغې مقالې لومړی برخه کې مو ولوست.

د ښکلي خط او انځورګری هنر له ډیر پخوا څخه زموږ د هیواد د هنرمندانو د پاملرنی وړ و چې ګڼ شمیر انځورګرانو د ځانګړی ذوق او سلیقی په لرلو سره د دغه هنر په پرمخ بیولو کې ونډه اخیستی ده. دغه هنر د ډیر کره ظرافت او ښکلا لرونکی دی چې د هر چا د پاملرنی وړ ګرځي. زموږ ملی میناتورۍ د خپلو ټولو هغو رموزونو او رازونو سره چې لری یې لکه د یوه خواړه نکل په شان یې د څیړونکو فکر بوخت ساتلی دی، دغه نکل له اوږدې زمانې راروان دی. په افغانستان کې انځورګری د یو پرتمین فرهنگي او هنري میراث په توګه ډیره د درناوی وړ ده چې د دغه هنر د خواړیکښو هنرمندانو د فکر او خواړیو حاصل دی چې اوس یې لږ برخه مونږ ته راپاتې ده. هنر زموږ په اسلامی هیواد کې، د اسلام د مبارک دین له احکامو څخه اغیزمن دی. کله چې د اسلام سپیڅلی دین دلته خپور شو نو زموږ بومي هنر سره ګډ شو او یوه ځانګړی بڼه یې غوره کړه او د دغه ګډ هنر او فرهنگ په پرمختګ سره اوس ورته د اسلامی تمدن نوم ورکړل شو چې د نړۍ ټولو اسلامی هیوادو د دغه تمدن زانګو دغزنی ښار غوره کړ.

په لرغونی افغانستان کې د انځورګری اوبیا دښکلی خط تحول او ځلا، په تیره بیا په هرات کې د تیموریانو په دوره کې ترسترګو کیري چې د نهمی هجری پیرۍ د هنرونو له پلوه د تصویرۍ هنر یوه طلائی دوره بلل کیدای شی. د تیموریانو له پرځیدو وروسته یو ځل بیاافغانستان د بیلابیلو عواملو تر اغیزی لاندی راغی او هنر د اوږدو جګړو د اور خوراک شو. د هرات د میناتورۍ مکتب له سیمه ییز او شاوخوا ګاونډیو مدنیتونو او فرهنگونو سره د ټکر له امله یو شمیر اغیزی و منلې، د بیلګی په توګه: قلم، مرکب چینی، رنگ کول، د یو شمیر افسانوی نورو ژویو په انځورولو کې د کرښو ایستل او ترکیب کول.(د هنرونو پوهنځی کې درنګ مضمون اوسنی درسی مواد فقط ترجمه شوی درسی مواد دی، که چیرې د هنرونو پوهنځی د اوبلن رنگ هغه ترکیبونه، جوړښت، اغیز او کیفیت چې لرغونی

هرات کی د دغو هنرمندانو په لاس جوړیدل، وڅیړنی دا به یی یوه علمی ملی لاسته راوړنه وي - د درنو استادانو د بري په هیله).

د هرات د مکتب په انځورونو کی بادامی سترگی او سره نښتی وروخی او اوچت غومبوری هغه نښی وی چی د هرات د تیموریانو د دوری په هنر کی له ورايه څرگندي وی، خو هغه څه چی اوس لازيات زمور پام را اړوی، هغه د وگړو د څیرو تر منځ ډیر توپیر او لریوالی دی چی یوبل سره توپیر لري.

د هرات د تیموریانو د مهال انځورگرانو لکه د اروپایانو په شان شاوخوا منظری په پام کی نه نیولی، بلکی دوی منظری د خپل تخیل او د شاوخوا نری او موجودوشیانو په هکله د خپلی پوهی له مخی یی انځورولی(سوریالیبزم). د هجری نهمی پیړی په دوهمه نیمایی کی د انځور گری هنر خپل لوړ برید پوری اوچت شو، آن دا چی د هرات مکتب چی په انځورگری کی کوم نوی نوښت کړی و، د هغه له امله د خپل مهال له نورو مکتبونو څخه په جلا ډول وپیژندل شو. په دغه ډول انځورگریو کی طبیعی منظری تل پسرلنی منظری دي او انځور شوی څیړی، دنری له نور تجسمی آثارو سره ځانگری توپیر لري. یو خصوصیت یی دا دی چی د ښځو او نارینه وو تر منځ هم توپیرونه نه تر سترگو کیږی، یواخی یو شمیر آثارو کی د بهزاد او شیخ زاده او ځوانانو او بودا گانو ترمنځ توپیر ترسترگو کیږی. د ښځو او نارینه وو ترمنځ توپیر یواخی د دوی په جامو او خولپو کی دی. د طبیعی منظرو انځورول، نه یواخی دا چی حقایق روښانه کړل، بلکی د فطری استعداد له امله د رنگ کولو په وسیله د اشیاوو حالت د پوهیدو وړ گرځیدلی دی. آن دا چی د بیلابیلو اشیاوو پیژندنه چی په یوه اصل کی سره راټول دی، مجسم کیدای شی. د بهزاد هنر د شاعرانه او عارفانه رمز او رازونو یو عجیب ترکیب دی چی د هغه مهال د لویو شاعرانو له ویناوو سره سم او برابر دی. د دغی سیمی د انځورونو پانی له غوټیو څخه ډک ښاخونه لری چی له لری څخه د سپینو سپینو ټاپیو په شان ښکاری او د گلانو د لښکلی کولو لپاره صافه ځمکه او شین آسمان او د سیرپو ونی غوره شوی دی چی عجیبه ښکلی منظره جوړوی په پسرلی کی د کلاگانو، مانیو او ښونو منظری او هغو سره د مرجان په بڼه د شکلونو رسمول چی د تیرو په بڼه څرگند شوی او راز راز رنگونه لری او د دښتو شگی هم طلائی رنگونه لری او ونی د کوچنیو ویالو تر غاری انځور شوی دی، ښایسته شینلی او په دغو انځورونو کی ښکلی گلان له ورايه ښکاری چی یو رومانټیک شاعرانه حالت تمثیل او په پای کی یوه زړه وړونکی ښکلا جوړوی. د دغه سبک یو بل خصوصیت دادی چی سیندونه د شنه رنگ پر خای په ځینو بیلگو کی په نقره یی رنگ انځور شوی، له بهزاد ورسته بیا، په تور رنگ انځور شوی دی. غرونه په سفنجی رنگ انځور شوی دی چی په پری پری شوی مقوایی بڼه لیدل کیږی. همدا د بهزاد د مکتب ځانگری اسلوب دي.

کله چی پر هرات باندی صفویانو یرغل وکړ، هنرمندان هر یو یوی یوی خواته ولاړل. کمال الدین بهزاد تبریز ته ولاړ او هلته یی د بهزاد د مکتب بنسټ کیښود چی ډیر تکړه شاگردان یی وروزل. استاد محمدی بخارا ته وښتید او هلته یی د انځورگری مکتب رامنځته کړ او نور هنرمندان او انځورگران ډیر نورو سیمو ته ولاړل او آن تر هندوستان پوری ورسیدل. په دې مقایسه کی صفوی تاراک او د چنگیز تاراک یو برابر دي. د هرات د انځورگری اغیزی په ماورالنهر او بغداد کی هم تر سترگو کیږی، په دې توگه دغه ټول اسناد او شواهد څرگندوی چی دغه مکتب له ترکیبی، تر ماورالنهر(پاردریا) او بیا تر هند پوری غځونی کړی، چی کیدای شی لری او نږدی- گاونډی او نور هیوادونه یی ښکلا وستایی، خو د مالکیت ادعا یی نشي کولای. د دې امکان شته چی د گاونډیو هیوادو نقاشانو له دغه سبک په الهام او تقلید ځینی آثار رامنځته کړی وی. هغه څه چی مهم دی هغه د یوه هنر سبک او ځانگری مکتب او د هغه د پالنی هنرمند لاسونه دي.

دوام لري

د پاڼو شمیره: له ۳ تر ۳

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاري ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنی د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ